

LGBT-MAP BIRLIKTELIGININ TARİHSEL ORNEKLERİ

not:bu
yazı
pedo

propagandası içermektedir

Eskiden müttefik olan LGBT (o zamanlar Gey) ve MAP (o zamanlar Erkek/Erkek Sevgisi ve Pedofil) grupları bu makalenin başlığında şimdiki

adlarıyla anılmaktadır.

Modern LGBT (diğer varyasyonlar arasında 2SLGBTQQIA+ [1]) lobisi, MAP'lere karşı mesafe koyma girişimlerinde ısrarcı ve savunmacı olmasıyla ünlüdür. Genç LGBT bireylere, hareketlerinin pederastları/pedofilleri kucaklama, "sevilen çocuklara" sığınak sağlama ve Rıza Yaşı yasalarının[2] kaldırılması için ajitasyon yapma konusundaki geçmişi hakkında yaşlı toplum liderleri tarafından rutin olarak yalan söylenmektedir - örneğin aşağıda ayrıntıları verilen 1985 ILGA konferansında. Ayrıca hareketlerinin pederastik köklerini, çok sayıda yıkıcı pederastın önemini ve Stonewall'da genç fahişelerin varlığını görmezden gelmeleri öğretilmektedir.

MAP'lere ve MAP farkındalığını bir tartışmada kendi çıkarları için kullanan diğerlerine:

LGBT bireyler bu gerçekleri inkar ettiklerinde, buradaki kaynaklar kullanılarak bu gerçekler düzeltiler. LGBT Geçerlilik Polisliği sosyal medyada sıklıkla yer alsa da (ve aynı zamanda birçoğumuz şu anda LGBT Hareketi ile ilişki kurmak istemese de), rahatsız edici tarihi gerçeklere işaret etmek yine de önemlidir. Ayrıca, MAP'leri "queer" olarak tanımlamak ya da en azından modern ana akım LGBT topluluğu ve kimliğinin kurumsal doğası tarafından marjinalize edilmiş ya da hayal kırıklığına uğramış hisseden diğerleriyle ittifaklar kurmak lehine argümanlar da vardır.

1858-1969

Eşcinsel hareketin başlangıcı, eşcinselliğin kayıtlı tarihinin çoğunu temsil ettiğinden, kelimenin tam anlamıyla pederastik imgelerle doluydu. İngiltere ve Amerika'da, Oscar Wilde, Edward Carpenter, Gerard Manley Hopkins ve Ralph Chubb'ın da aralarında bulunduğu Uranyalılar (1858-1930) olarak bilinen İngiliz kökenli edebi/kültürel hareket ve yazar grubu, Antik Yunan ya da "Yunan Aşk" (yaşlı erkeklerle genç erkekler arasındaki aşk) konusunda yazarak eşcinsel karşıtı önyargılara meydan okudu.

"Eşcinsel" (pederast) yazar Walt Whitman'dan esinlenen Uranyalı yazar John Addington Symonds (BoyWiki'de profili çizilmiştir)[3], 1873'te yazdığı ve 1901'de özel olarak basılan A Problem in Greek Ethics[4] adlı kitabında İngilizce dilinde "eşcinsel" terimini kullanan ilk kişi olarak anılmaktadır. Bu çalışma aynı zamanda Uranianların eşcinsel aşkı savunma ve savunmaya yönelik çabalarında eşcinselliğin bir başka biçimi olarak doğru kabul edilen "oğlan aşkı" terimini kullanan ilk kişidir. Amerikalı Uranyalı şair Edward Perry Warren[5] da 3 ciltlik magnum opus'u (1928-1930) A Defence of Uranian Love'da (Uranya Aşkının Savunusu) eşcinsel

aşkın erken bir savunusunu yazmıştır. İngiliz yazar Thomas Cannon'un 1749'da yayınlanan *Ancient and Modern Pederasty Investigated and Exemplified* adlı kitabında eşcinselliğin daha erken bir savunusu yapılmıştır: "Doğal Olmayan Arzu, Terimler İçinde Bir Çelişkidir; düpedüz Saçmalıktır. [...] Doğa bazen olağandışı bir görünüme bürünür; ama meyve arayan olağanüstü Pederast, bu arayışta sıradan bir Kadın Erkek kadar doğal davranır." [6] Son olarak, Antonio Rocco'nun "ilk eşcinsel romanı" olan *Alcibiades the Schoolboy* (1652), yaş aralığı eşcinselliğini / pederastiyi tasvir eder (2000 yılında Mader tarafından bir Sonsöz ile yeniden basılmıştır).

Amerika'da yayınlanan ilk eşcinsel edebiyat antolojisi - *Men and Boys: An Anthology* (1924) - Amerikalı Uranian şair Edward Mark Slocum'a atfedilir. Queer tarihçi Kadji Amin, 1924-1926 yılları arasında yayınlanan "ilk Fransız homofil süreli yayını" *Inversions*'da "İsviçre doğumlu faşist sempatizanı Camille Spiess ve sömürgeciliğin solcu eleştirmeni Andre Gide gibi birbirine zıt politikalara sahip iki adamın her ikisinin de pederastiyi homososyallığın erkeksi bir kültür oluşturma ve ulus sürdürme biçimi olarak kutladığını" yazmaktadır (Amin, s. 7] İlk Fransız homofil örgütü "Arcadie"nin (1954'te kuruldu) [8] bir üyesi, "1950'lerde kendi yaşında biriyle istikrarlı, ömür boyu sürececek bir birliktelik fikrinin kişisel eşcinsel kimliğinin bir parçası olmadığını" hatırlıyor ve bunu 1980'lerden önce pederastiden farklı bir eşcinsel kimliğin bulunmamasıyla ilişkilendiriyor" (Amin, dipnot 51, s. 220). [9] MAP müttefiki gey tarihçi Hubert Kennedy'nin gösterdiği gibi, en eski ve en uzun ömürlü gey dergilerinden biri olan ve 1932'den 1967'ye kadar yayınlanan ve uluslararası dağıtımı yapılan İsviçreli *Der Kreis* (The Circle), cinsel ilişki içindeki erkekler ve gençler hakkında çok sayıda kısa öykü ve şiirin yanı sıra ergenlik çağındaki erkek çocukların çizimlerini de yayınlamıştır. [10] İlk Gay Journal olan *Der Eigene* (Kendi Kendinin Sahibi, 1896-1932) pederastik yazılara ve fotoğraflara odaklanmış ve "Alman gençliğinin ahlaki gevşekliğine bir çare olarak klasik pederastiyi savunmuştur". Taramalara Wikipedia üzerinden ulaşılabilir [11].

"Erkekler ve oğlan çocukları arasındaki aşk meselesi, Almanya'da ilk eşcinsel hakları hareketinin yükselişiyle birlikte, on dokuzuncu yüzyılın sonlarından beri eşcinsel hareketle kesişmiştir. [...] Bazıları (örneğin Wandervogel hareketi üzerine yazdığı kitapla ünlü Hans Blüher) oğlancılık ve erkek bağının daha güçlü bir ulus ve devlet için temel oluşturduğuna inanıyordu - bu görüş sapkın bir biçimde Hitler Gençliği'nin militarizminde çarpık bir ifade buldu." [12]

2021 yılında yayınlanan "Queer Tarihine Kuşaklar Arası Dinamikleri Geri Getirmek" [13] başlıklı bir dergi sayısı bize kuşaklar arası aşk ve erotizmin Queer tarihinin ayrılmaz bir parçasını temsil ettiğini

hatırlatıyor; bir zamanlar aynı cinsten çekimi ifade eden "eşcinsellik" gibi terimler "androfil" veya "sadece yetişkinler" ile ilişkilendirilmeye başlamadan önce. Tarihçi Rachel Hope Cleves, bir zamanların ünlü ve etkili oğlancısı Norman Douglas hakkındaki kitabında (bkz. kitap incelemesi) Kadji Amin'den alıntı yapıyor:

"Amin'e göre, yaşa göre farklılaştırılmış seks olarak tanımladığı "modern pederasti", yirminci yüzyılın ortalarına kadar erkek eşcinsel pratiğinin baskın biçimiydi. Okuyucularına hatırlattığı gibi:

Walt Whitman, Oscar Wilde ("adını söylemeye cesaret edemediği aşkı" pederasti olan), Marcel Proust, Jean Cocteau, André Gide, Jean Genet ve hatta James Baldwin dahil olmak üzere, bugün "gey" olarak hatırlanan on dokuzuncu yüzyıl sonu ve yirminci yüzyıl başı kanonik yazarlarının neredeyse tamamı, yaşa göre farklılaştırılmış eşcinsel erotik ilişkilere katılmış ve bazı durumlarda bu konuda yazmışlardır." [14]

Kitabın "Aynı Cinsiyet, Farklı Yaşlar: Gert Hekma ve D. H. Mader, "Eşcinsel Tarihinde Pederasti Üzerine" adlı kitap bölümlerinde, günümüze ulaşan fotoğraf sanat eserleri aracılığıyla kaydedilmiş erkek eşcinsel erotizminin tarihini incelemektedir. Şu sonuca varıyorlar: "Pederastinin tarihi büyük ölçüde eşcinselliğin tarihidir ve bunun tersi de geçerlidir". Çizimler, animasyonlar ve cinsel faaliyette bulunmasalar veya uzaktan çıplak olmasalar bile 18 yaşın altındaki gerçek kişileri içeren herhangi bir materyali içerebilen geniş kapsamlı "çocuk pornografisi" [15] tanımlarının vahim sonuçlarını yansıtan yazarlar, kendilerinin ve diğer tarihçilerin tartıştığı birçok materyale sahip olmanın artık yasadışı hale geldiğini ve bunun da eşcinsel tarihini yok etmek için devlet gücünü kullanmak için bir gerekçe sağladığını belirtiyorlar. Açıkladıkları gibi, "'Çocuk pornografisi' yaşı 21'e yükseldiğinde, LGBT topluluğunun şu anda kutladığı görsel tarihin çok önemli bir kısmı sınır dışı hale geliyor" [16]

Çalışmaları Fag Rag'de yayınlanan eşcinsel yazar Keith Vacha, Quiet Fire adlı kitabı için Stonewall öncesi kuşaktan (1900 civarında doğmuş) 100'den fazla eşcinselle görüşmüş ve "tanıştığım erkekler arasında yüksek derecede kuşaklar arası ilişki olduğunu" kaydetmiştir (Quiet Fire, 1985, s. 217). Vacha, yaptığı mülakatlara dayanarak bu eğilimi "tercihten çok, bu tür yaş ayrımına dayalı ilişkilere girmekte tereddüt etmemelerine bağlamaktadır. Bu tür ilişkilere yönelik damgalama, eşcinsel toplumda genel olarak toplumda olduğu kadar güçlü görünmemektedir. (s. 217-218).

Eşcinsellik (oğlancılık dahil) 60'ların özgürlük hareketlerine kadar yasadışı ve katı bir tabu olarak kaldı. Eşcinsellik için fiilen rıza yaşı olmadığından, nesiller arası seks aynı yaştaki eşcinsellikten daha yasadışı olmadığından hareket yaşa göre şekillenmiştir. Daha önceki

Boise tartışması gibi cadı avları, eşcinselliği engellemek adına oğlancıları hedef aldı - çünkü eşcinseller büyük ölçüde oğlancılardı. Erkek çocuk fahişeliği de bu ara dönemde yaygın bir eşcinsellik biçimiydi ve bu tür pek çok örnek belgelenmiştir. Bazı erkek çocuk anlatılarımız ve tanıklıklarımız da bu açıklayıcı döneme atıfta bulunmaktadır.

1969:Stonewall Efsanesi

Stonewall Inn, NY, 1969: Araştırmalar, gevşek kapı politikalarıyla bilinen Stonewall'da reşit olmayan kiralık oğlanların ve sokak çocuklarının varlığını ortaya çıkarmıştır; reşit olmayan fahişeler, travestiler, transseksüeller ve hasta oğlancılardan oluşan bir koleksiyon geliştirmiştir.[17][18][19][20][21][22][23] Reşit olmayan oğlanların bu rızaya dayalı ticaretinden yararlanan ve bunu Wall St tüccarlarını ve diğerlerini haraca bağlamak için kullanan Federaller ve Mafyayı içeren bir yolsuzluk ağı vardı. Birçoğu 14-18 yaş arası fahişelerin (New York'taki oğlan ticaretinin daha olgun ucu[24]) uğrak yeri olan barlar genellikle mafya tarafından işletiliyordu ve bu haraç/zevk oğlanı ticareti yoluyla toplanan parayla Federallere ödeme yapıyorlardı. Söz konusu mali ilişki bozulduğunda (ya da politikacılar ve yetkililer kendilerini Kanun ve Düzen şampiyonu olarak tanıtmaya çalıştıklarında), o dönemin seks dükkanları, genelevleri ve barlarında yaygın olduğu gibi baskınlar meydana geliyordu. Aşağıda birkaç anlatı yer almaktadır:

"Bob Kohler Sheridan Meydanı'ndaki evsiz gençlerle konuşurdu ve şöyle derdi: "İnsanlar Judy Garland'ın ölümünün isyanla bir ilgisi olduğundan bahsettiğinde bu beni çıldırtıyor. Sokak çocukları her gün ölümle yüzleşiyordu. Kaybedecek hiçbir şeyleri yoktu. Judy'yi daha az umursayamazlardı. On dört, on beş, on altı yaşındaki çocuklardan bahsediyoruz. Judy Garland orta sınıf eşcinsellerin orta yaşlı sevgilisiydi. Bu beni üzüyor çünkü her şeyi önemsizleştiriyor."[25]

"Kalabalık gençti, bazıları çok gençti, Stonewall reşit olmayan kalabalığıyla tanınıyordu. Aslında baskının amacının Stonewall'dan yönetilen bir mafya şantaj çetesini çökertmek olduğu ortaya çıktı. Mafya, reşit olmayan fahişeleri, çoğunlukla Wall Street'ten gelen yaşlı eşcinsel erkekleri tuzağa düşürmek ve onlardan para almak için kullanıyordu." - (Kişisel Hesap, Lucian Truscott).[26] Onları 15 ila 17 yaşlarında olarak tanımlamıştır[27]

"Stonewall'un en parlak döneminde reşit olmayan fahişeleri, uyuşturucu satan insanlar vardı ve burası gerçekten keyifsiz bir yerdi." - (David Carter, Stonewall'un yazarı: The Riots that Sparked the Gay Revolution") [28] Tarihçi ve Stonewall kitabının yazarı Carter'a göre: The Riots That

Sparked the Gay Revolution (Stonewall: Eşcinsel Devrimini Başlatan Ayaklanmalar) kitabının yazarı ve tarihçi Carter'a göre, ayaklanmalardaki "direniş hiyerarşisi", Stonewall'u hayatlarındaki tek güvenli yer olarak gören genç eşcinsel erkekler olan evsizler ya da "sokak" çocukları ile başlamıştır[29][30].

Ayaklanmaları bilinçli bir siyasi deniz değişimine dayanan kristalize edici bir an olarak sunmak büyük bir basitleştirmedir.[31] Onlarca yıllık bir örgütlenmenin ve kolluk kuvvetlerine karşı yaygın bir kızgınlık duygusunun zaten var olduğunu biliyoruz. Bununla birlikte, karşı koydukları görülen sokak çocuklarının ve travestilerin muhtemelen o sabah erken saatlerde dönecek bir yerleri olmadığını ve acil siyasi taleplerden başka nedenlerle hareket ettiklerini de biliyoruz. Bununla birlikte, Stonewall'dan sonraki bir ay içinde, NACHO'nun gençlik kanadı gibi bazı radikal gençlik örgütleri, diğer taleplerin yanı sıra rıza yaşının kaldırılması çağrısında bulunmaya başlamıştı bile[32][33][34].

1970-1994: Modern LGBT hareketinin age-queer temelleri

Modern gey hareketi başından beri age-queer'di (asimilasyonist eğilimlerden yoksun değildi, geniş ve bazen parçalı bir kiliseyi temsil ediyordu). Stonewall'dan hemen sonra eşcinsel gençlik gruplarının kurulması ve politika platformları bunu göstermektedir. Örneğin New York Gey Gençliği, rıza yaşının tamamen kaldırılması için lobi faaliyetlerinde bulunmuştur.[35] Bu gençlik grupları hakkında çarpıcı olan bir diğer husus da Boylovers'ı (Chickenhawks) amaca giden bir araç olarak görmeleridir. 1972 yılında Chicago'da düzenlenen Ulusal Eşcinsel Örgütleri Koalisyonu Kongresi'nde oluşturulan 1972 Eşcinsel Hakları Platformu, eyalet düzeyinde "cinsel rıza yaşını düzenleyen tüm yasaların yürürlükten kaldırılmasını" talep etmiştir.[36] Aynı yıl Boston'daki Gay Men's Liberation üyeleri Demokratik Ulusal Kongre'de ebeveyn haklarının tamamen kaldırılması için lobi yapmış ve "ibne ve lezbiyenlerin çocuk yetiştirme sorumluluğunu paylaşabilecekleri yirmi dört saatlik ücretsiz çocuk bakım merkezleri kurulmalıdır" diye eklemişlerdir. [37] Kölelik karşıtlığı sadece ABD ile sınırlı değildi, Londra'daki Eşcinsel Kurtuluş Cephesi ve gençlik kanadı da Rıza Yaşı'nın kaldırılması için yürüdü[38] ve Radical History Review'dan yapılan aşağıdaki alıntı benzer hareketlerin Kanada'da da görüldüğünü gösteriyor:

"Kuşkusuz, gençliğin özgürleşmesi gey hareketinin bir parçası olarak görülüyordu. TBP'nin 1973 tarihli bir başyazısında şöyle deniyordu: "Gey Kurtuluş Hareketi'nin merkezinde, gey gençler ve genel olarak gençler için cinsel haklar gibi görmezden gelemeyeceğimiz yakıcı bir sorun yer almaktadır." Birkaç yıl sonra, o zamanlar LOOT'un genç bir üyesi olan

Fiona Rattray, Ann Arbor merkezli Youth Liberation Organization'ın bir kanadı olan Youth Liberation Press tarafından 1976'da yayınlanan bir antoloji olan Growing Up Gay için olumlu bir eleştiri kaleme aldı. 1970 yılında kurulan gençlerin öncülüğündeki YLO, on beş maddelik programında "cinsel özerklik" için "engelsiz hak "a yer vermişti. [1975'teki ulusal bir [Kanada] gey konferansında iki genç lezbiyen, gençlik gücünün kurnaz bir gösterisiyle, yirmi bir yaşın üzerindeki delegelere, rıza yaşı konusunda yirmi bir yaşın altındakilerin isteklerine göre oy kullanmaları gerektiğini söyledi. Tüm genç delegeler rıza yaşının eşitlenmesinden değil, tamamen kaldırılmasından yanaydı. Bu konu hareket içinde hiçbir zaman tam bir fikir birliğine varılamamış olsa da, Ulusal Eşcinsel Hakları Koalisyonu, TBP de dahil olmak üzere birçok üye grubu gibi, platformunun bir parçası olarak tüm rıza yaşı yasalarının kaldırılmasını benimsedi. [Anita Bryant'ın ziyaretini protesto etmek ve TBP'yi savunmak için Ocak 1978'de Toronto'nun ana caddesinde düzenlenen 1.000 kişilik yürüyüşte protestocular "Kadınlar, Geyler ve Çocuklar Birleşin: Aynı Mücadele, Aynı Kavga.""[39]

Fransa'da erken dönem LGBT hakları savunucusu ve queer teorisinin kurucusu Guy Hocquenghem, "Fransa'da eşcinsel özgürlüğünün kurucu babası" olarak anılmaktadır ve o dönem lisede felsefe öğretmeni olan René Schérer ile Hocquenghem 15 yaşındayken başlayan ve ömür boyu süren bir ilişkisi olmuştur. Mayıs '68 öğrenci ayaklanmasına katıldı ve Ocak 1972'de "Eşcinsellerin Devrimi" başlıklı, "muhtemelen diğerlerinden daha fazla, eşcinsel kurtuluş davasının daha geniş kamu bilincinde sağlam bir şekilde yerleşmesine yardımcı olan edebi olay" olarak tanımlanan bir açılma makalesi yayınladı. "[40] Rıza yaşına karşı çıkan Front Homosexuel d'Action Révolutionnaire'in (FHAR) önde gelen bir üyesiydi ve Michel Foucault ve 2. dalga feminizmin kurucusu Simone de Beauvoir dahil olmak üzere 20. yüzyılın en etkili düşünürlerinin birçoğunun imzaladığı Rıza Yaşı Yasalarına Karşı Fransız Dilekçesini[41] imzaladı ve savundu. Michel Foucault ve Jean Danet ile birlikte bir radyo tartışması olan Sexual Morality and the Law'da[42] (1978) Hocquenghem ünlü bir ifadede bulunmuştur:

"Rıza meselesi söz konusu olduğunda, Michel Foucault'nun kullandığı terimleri tercih ediyorum: çocuğun söylediklerini dinleyin ve ona belli bir itibar verin. Bu rıza kavramı her halükarda bir tuzaktır. Kesin olan şey, interseksüel bir rızanın yasal biçiminin saçmalık olduğudur. Hiç kimse sevişmeden önce bir sözleşme imzalamaz."

Queer tarihçi Amin (2014) şöyle yazmıştır:

"1970'lerin başındaki Fransız eşcinsel özgürleşme döneminde, erkek "eşcinsel devrimciler", oğlancılardan özgürleşmesinin cinsel devrim gündeminin en önemli noktası olacağını geniş ölçüde kabul ettiler.

Groupe de Libération Homosexuelle 14'ün 1976 tarihli bir yayınında yazdığı gibi, "oğlancılardan kurtuluşu için mücadele ... belki de eşcinsellerinkinden, hatta belki de kadınlardakinden bile daha temeldir. Toplumun tümünü radikal bir şekilde sorgular; mükemmel bir yıkımdır." Fransız eşcinsel özgürlükçüler pederastiyi, baskıcı cinsiyet ve toplumsal cinsiyet normalleştirilmesi üzerine kurulu bir toplumun temel disiplin birimi olarak anlaşılan burjuva çekirdek aileye radikal bir meydan okuma olarak değerlendirdiler. Pederasti/pedofiliyi, ebeveynlerin çocuklarına yaptıkları sahiplenici yatırıma karşı çıkmanın ve reşit olmayanların cinselliklerini özgürce yaşamalarını savunmanın önemli bir aracı olarak teorize ettiler." [43]

David Thorstad, liderliğini yaptığı Stonewall sonrası Amerikan grubu hakkında şunları söylüyor:

"Gay Liberation Front'un halefi olan ve Aralık 1969'da kurulan prototip bir aktivist grup olan New York Gay Activists Alliance (GAA), yaşa dayalı cinsel ilişkiye getirilen yasal kısıtlamalara karşı çıksa da, bu hiçbir zaman grubun faaliyetlerinin odak noktası olmadı. 1976 yılında GAA New York'ta - ve muhtemelen ülkede - erkek/erkek çocuk aşkı üzerine halka açık bir foruma sponsor olan ilk eşcinsel grup oldu. Sevgili Mürir Kilisesi'nde 4 Nisan'da düzenlenen forumda "Erkekler ve Oğlanlar" konusunda konuşmak üzere bir "oğlancılar paneli" bir araya geldi: Pederasti ve Rıza Yaşı" konusunda konuşmak üzere bir "pederast panelini" bir araya getirdi. Kanada çapında bir grup olan Kanada Lezbiyen ve Gey Hakları Koalisyonu da rıza yaşının kaldırılmasını destekledi. Pek çok aktivist, yaşları ne olursa olsun, devletin rıza gösteren partnerler arasındaki cinsel ilişkiyi düzenlemek gibi bir görevi olmadığı görüşünü paylaşıyordu [...] 1977'de, yetişkinler ve reşit olmayanlar arasındaki seks konusu aniden merkez sahneye taşındı. Anita Bryant, eşcinsel özgürlüğüne karşı artan tepkiyi, algılanan zayıf bir halkaya odaklanarak dile getirmeye başladı: eşcinsel erkeklerin genç erkekleri baştan çıkardığı ve onları ibneye dönüştürdüğü yönündeki yaygın inanç. Örgütünün adı -Çocuklarımızı Kurtarın- açıkça bunu ima ediyordu. Eş zamanlı olarak, siyasi sağ ve feminist hareket tarafından beslenen ve erkek çocuklarını seven eşcinsel erkeklerin aslında onları sömürdüğü ve istismar ettiğine dair açık öneriler içeren "çocuk pornosu" hakkında yeni bir histeri ortaya çıktı. Bu zekice propaganda taktiği sadece halkın eşcinsellik konusundaki cehaletini ustalıklı istismar etmekle kalmadı, aynı zamanda eşcinsel hareketi hazırlıksız yakaladı: Akıllıca bir karşı çıkış yapmak için hazırlıksızdı." [44]

1974 yılında eşcinsel şemsiye grubu ILGA (o dönemde IGA) kurulur. Açıkça pedofil yanlısı olan Ian Dunn önemli bir kurucu üyedir ve aynı yıl Paedophile Information Exchange'in kurulmasına yardımcı olmuştur. [45] ILGA bugün de BM danışma ağının bir parçası olarak varlığını sürdürmekte

ve @ILGAWORLD adıyla sosyal medya hesaplarını yönetmektedir. 1978'de Tom Reeves ve David Thorstad - bu makalenin ana ilham kaynağı, zaten kabul görmüş eşcinsel aktivistlerdir, ancak pedofiliye adanmış bir örgüt olan ve başlangıçta eşcinsel topluluğu tarafından kabul edilen NAMBLA'yı kurmaya karar verirler[46], kısa süre sonra ILGA'ya katılırlar.[47] 1975 ve 1977 yılları arasında, İngiliz Eşcinsel Hayır Kurumu Albany Trust, Pedofil Bilgi Değişimi ve Pedofil Kurtuluş Hareketi'nin yardımıyla pedofili üzerine bir kitapçık yayınladı[48][49].

70'li yılların sonlarına gelindiğinde, yeni kurulan NAMBLA (oğlancılara karşı yürütülen bir başka cadı avının ardından kurulmuştu) bazı öfkeli Lezbiyen Feministlerin olumsuz ilgisine ve FBI'ın sızmasına maruz kalmaya başlamıştı[34]. 1980 yılında, kendisinden yaşça büyük erkeklerle ilişki kuran[50] 15 yaşındaki Gey Gençlik Aktivisti Mark Moffett, Sheridan Meydanı'nda düzenlenen bir mitingde yaptığı konuşmada, erkek aşıkların harekete katılma hakkını savundu.[44] Moffett'in kişisel tanıklığı, Rıza Yaşı konusundaki görüşleri ve aynı dönemde yaşamış diğer birçok gey gencin görüşleri 2019 Çocuk Kulübü Antolojisi'nde derlenmiştir[51].

Amerika'daki eşcinsel ve pedofil gruplar arasındaki ilişkiler de bu kuralın bir istisnası değildi. Gerçekten de Birleşik Krallık'ta eşcinsel hakları hareketinin en büyük ve en etkili örgütü Campaign for Homosexual Equality idi ve 1975'ten itibaren Paedophile Information Exchange'e bağlıydılar. 1977'de Pedofili üzerine kendi konferanslarına ev sahipliği yaptılar; önde gelen pedofil Edward Brongersma konuşmacı olarak davet edildi (galeriye bakınız). 1983 yılında Midland Bank tarafından bankacılık hizmetleri reddedildikten sonra PIE ile daha fazla dayanışma gösterdiler (ayrıca galeride). PIE, sivil özgürlükler grubu NCCL (şimdiki adıyla Liberty) ve siyasi görevlere gelen çeşitli eski NCCL üyeleri ile geçmişteki ilişkileri nedeniyle başka skandallara da karıştı. Gay Left dergisinin 1978-9 yılları arasında birbirini takip eden iki nüshasında pedofili konusunda PIE aktivisti Thomas O'Carroll'un bir makalesi de dahil olmak üzere bir dizi radikal görüş yer almıştır[52].

1980 yılında Brükselli akademisyen ve araştırmacı David Paternotte, şu anda 6. yılında olan ILGA hakkında gözlemlerde bulunmuştur:

"Pedofilinin iki çalıştayda (kadın grubu ve konuyla ilgili özel bir çalıştay) enine boyuna tartışıldığı 1980 Barselona konferansının belgeleri, temkinliliğe ve halihazırda ortaya çıkmakta olan muhalefete rağmen, pozisyonların öncelikle özgürlükçü olduğunu ortaya koymaktadır. Pedofilinin savunulması, ezilen cinsel azınlıklar arasında bir dayanışma meselesi ve gençlerin cinsel özerklik hakkının onaylanması olarak sunuldu. Kadın grubu, cinsel ilişkilerde güç dengesizliği, ataerkillik

ve kadın ve çocuklara yönelik kurumsal şiddet konularını gündeme getirirken, pedofili ile toplumsal cinsiyet şiddeti arasında sistematik bir ilişki kurulmasını reddetmiş ve yetişkinler ile çocuklar arasında karşılıklı ilişkilerin mümkün olduğunu belirtmiştir. Ayrıca, kadın aktivistler 'pedofili cinselliğinin bastırılması ile baskıcı cinselliğin (tecavüz ve cinsel saldırılar) ortaya çıkması arasında bir bağlantı' olduğunu vurgulamışlardır. COC tarafından 1980 Barselona konferansının talebi üzerine hazırlanan ve 1981 Torre Pelice konferansında tartışılan ve COC yıllık kongresinin daha önceki bir kararına dayanan bir tartışma belgesi (Sandfort, 1987b) bu duruşu doğruladı. Belge, özellikle her iki grubun da normatif zorunlu heteroseksüellikten muzdarip olması nedeniyle eşcinselleri pedofillerle dayanışma göstermeye çağırmakta ve "başarılı bir homo-özgürleşmenin pedo-özgürleşmeyi de içermesi gerektiğini" savunmaktadır. [...] "Bazı pedofil grupların (Alman DSAP, İngiliz Fallen Angels ve Fransız Groupe de Recherche pour une Enfance Différente) temsilcilerinin de yer aldığı pedofili çalıştay, hem ulusal örgütler içinde hem de ILGA'da tartışmayı sürdürmeyi öneren bir başka karar önerdi. Bu belge IGA içindeki gerilimleri ve tartışmaları kabul etse de, önsözü açıkça özgürleştirici bir gündemden ilham alıyordu. Bu konudaki tartışmaların genellikle 'eşcinsel özgürleşmeye' karşı kullanıldığını iddia ediyor, 'pedoseksüelliğin özgürleşmesinin cinsel özgürleşmenin bütünü içindeki yerini' vurguluyor ve 'gey erkekler ve lezbiyen kadınlar olarak kendi baskı deneyimlerimizden kaynaklanan ayırt edici yeteneğimizin pedoseksüelliğin özgürleşmesi tartışmasına katkıda bulunabileceğini' vurguluyordu. Rıza yaşı yasaları kınandı ve aktivistler yaşa bakılmaksızın cinsel özerklik hakkını talep ettiler." [53]

Önde gelen Lezbiyen Feminist Jane Rule da aynı fikirde görünüyordu:

"Çocuklar ve yetişkinler arasındaki cinsel davranışları kabul etseydik, çocukları istismar ve sömürüden çok daha fazla koruyabilirdik." [54]

Lezbiyen Feminist Kate Millett 1980 yılında benzer yorumlar yapmıştır:

"Çocukların temel haklarından biri kendilerini cinsel olarak ifade etmektir, muhtemelen öncelikle birbirleriyle ama yetişkinlerle de (...) çocukların cinsel özgürlüğü cinsel devrimin önemli bir parçasıdır (...) çocukların sosyal durumunu değiştirmezseniz, hala kaçınılmaz bir eşitsizliğe sahip olursunuz" [55].

1979 yılında New Jersey'deki tecavüz karşıtı feministler, "mahkemelerdeki gençlerin sayısını azaltmak - tutuklama kaydı olan gençlerin sayısını azaltmak" [56][57] amacıyla geçici olarak 13'e düşürülen Rıza Yaşı reformlarını kazandılar.

Eşcinsel topluluğu içindeki bir iç tartışmanın parçası olarak, 26 Mart 1983 tarihli Gay Community News'de yayınlanan Chicago Stonewall

Komitesi'nin açıklaması aşağıdadır:

Thorstad şöyle devam ediyor:

"NAMBLA'nın Ekim 1984'te San Francisco'daki Pride Center'da düzenlenen kongresinde Mattachine Society'nin kurucusu Harry Hay, Los Angeles'taki Uluslararası Gey ve Lezbiyen Arşivlerinin küratörü Jim Kepner, Los Angeles'ta uzun süredir gey hakları ve sosyal aktivist olarak çalışan Morris Kight, 16 yaşında bir gey genç olan Jes Harrison ve benim katıldığım "Erkek/Erkek Aşkı ve Cinsel Özgürleşme" konulu bir panel düzenlendi. Hay, Kepner ve Kight'ın katılımı, geçmişleri ABD gey hareketinin başlangıcına kadar uzanan aktivistler tarafından memnuniyetle karşılanan bir destektir." [44] ILGA 1985 yılında Toronto'da düzenlediği konferansta "Rıza Yaşı/Paedofili/Çocuk Hakları" konulu pozisyonunda üyelerine "rıza yaşı yasasının kaldırılması için hükümetlerine lobi yapmaları" yönünde oy kullanmıştır. [60][61] NAMBLA'dan Bill Andriette'in hatırladığı gibi:

"Ancak IGA, herhangi bir NAMBLA'nın kulağına müzik gibi gelecek bir kararı neredeyse geçiriyordu. IGA gençlik bölümü tarafından ilk tasarlandığı haliyle karar, rıza yaşı tüzüklerinin kaldırılması çağrısında bulunuyordu. Ancak feministlerin baskısıyla bu, eşcinsel ve heteroseksüel seks için rıza yaşlarının eşitlenmesi ve gençlerin istismardan yeterince korunduğu düşünüldüğünde bu tür yasaların nihai olarak kaldırılması çağrısına dönüştürüldü. NAMBLA'nın oyu tek karşı oydu, ancak bu haliyle bile karar desteklenebilir." [62]

Andriette ertesi yıl bir ILGA Bülteninde (galeriye bakınız), pozisyonların nasıl "erkek/erkek çocuk sevgisine genel olarak sempatik" olduğunu ve olduğunu anlatmaktadır. ILGA'nın ana etkinliğine komşu olan uluslararası bir pedofil konferansını "küçük kardeşi" olarak tanımlamaya devam ediyor ve grupların nasıl bir "pedofil bilgi havuzu" oluşturduğunu açıklıyor. Ancak 1986'da NAMBLA da Los Angeles'taki bir onur yürüyüşüne katılmaktan men edildi. 1979'dan beri yürüyüşlerde yer alan NAMBLA, 87'de SF'deki bir videoda görüldüğü gibi, bu kuralın bir istisnasıydı. [Eşcinsel özgürlüğünün öncülerinden Harry Hay bu kararı protesto ederek NAMBLA'nın dışlanması "tüm eşcinsel özgürlüğü sürecine bir hakaret" olduğunu çünkü demokratik olmadığını savundu: "Kimin eşcinsel topluluğunun üyesi olduğuna ve kimin konuşabileceğine keyfi olarak karar vermek" geçit törenini düzenleyenlerin haddi değildi.

1986 Almanya'sında Eşcinsel gruplar hala erkek aşıklara büyük değer veriyordu. Schwules Eşcinsel Müzesi Küratörü Birgit Bosold, 2023 yılında bu utanç verici ilişkileri belgeleyen bir sergiyle ilgili olarak gazetecilere konuştu. Kaynaklar, "gey ve lezbiyen hareketi ile pedofiller arasında uzun süredir yakın bir işbirliği vardı. Daha 1986'da Münih'teki Christopher Street Günü için hazırlanan bir posterde

lezbiyenler, geyler ve pedofiller eşit özgürleştirici azınlıklar olarak adlandırılıyordu. Ancak 1990'larda ve HIV salgınının etkisi altında insanlar aralarına mesafe koydular."[65] 1988'de, Alman VSG'nin yanıtlarının (galeride) 7, 18 sayfasında belirttiği gibi, ILGA yıllık konferansında, artık zor durumda olan pedofil üye grupların pedofil olmayan üye gruplarla "hem ahlaki hem de siyasi destek" için birleşmesini tavsiye eden bir karar aldı. Bültenlerinde yaptığımız taramaların da gösterdiği gibi, grupların eşleştirilmesini teşvik etmeye yönelik bu girişimler 1990'lara kadar devam etti. 1989 yılında Viyana'da düzenlenen 11. Yıllık ILGA Konferansı aynı zamanda bir pedofil çalıştayına da ev sahipliği yapmıştır. Tutanaklar (aşağıdaki galeride), birçok kişinin Rıza Yaşı yasalarının tamamen ortadan kaldırılmasından yana olduğunu ortaya koymakta ve ardından "Pedofil Çalıştayı, bilim camiasından rıza, çocuklarda nasıl geliştiği ve rıza gösterme becerisinde kültürler arası, eğitimsel, gelişimsel ve cinsiyet farklılıklarının neler olduğu konusunda tarafsız araştırmalar tasarlamasını istemeli mi? [...] Bazıları, pedofillerin özgüvenine verdiği muazzam zarar nedeniyle "bilim camiasına" karşı güvensizlik ve küçümseme ifade etti."

Eşcinsel Hareketi'nde oğlancılara verilen ilkeli destek açıkça azalıyordu, ancak ILGA gibi örgütlerde ve ACT-UP'tan Larry Kramer gibi şahsiyetlerde hala görülebiliyordu:

"Çocukların homoseksüel büyükleriyle seks yaptığı durumlarda... İddia ediyorum ki çoğu zaman, çok sık olarak, çocuk bu aktiviteyi arzulamakta ve hatta belki de doğal bir merakten dolayı istemektedir... ya da eşcinsel olduğu ve bunu doğuştan bildiği için. ... Tecavüze zorlanan veya travma geçiren kızların veya kadınların aksine, çoğu eşcinsel erkeğin ilk ve erken cinsel ilişkilerine dair sıcak anıları vardır; bu hikayeleri birbirimizle paylaştığımızda, bunlar her zaman olumlu hikayelerdir."[66]

Ekim 1991'de ILGA, bülteninde diğer örgütlerin yanı sıra Vereniging MARTIJN'i de üyelik aidatlarını ödemedikleri için kamuoyu önünde kınadı. 1993 yılında, eşcinsel dergisi Babilonia'da gazetecilik yapan Francesco Vallini ve pedofil aktivist örgütü Gruppo P ile ilişkili on kişi tutuklandı. O dönemde derginin editoryal kadrosu Vallini'yi savundu. Grup, Corriere del pedofili adlı bülteni yayınladı.[67] NAMBLA ve LGBT Hareketi arasındaki kötüleşen ilişki Belgesel'de ele alınmıştır: Chicken Hawk.[68]

1993/4'te, rıza yaşının kaldırılmasını destekledikten sadece 9 yıl sonra ILGA, BM'deki istişari statüleriyle ilgili olarak kamuoyunda bir tartışmaya karışmıştır. Paternotte'nin gözlemlerine göre, BM'de danışmanlık statüsü kazandıktan sonra ILGA'ya yönelik Hristiyan Sağ

saldırıları şiddetlenmiş ve ILGA aşağıdaki açıklamayı yapmak zorunda kalmıştır:

"Pedofili ve cinsellikle ilgili diğer karmaşık konular hakkındaki tartışmalar, hem ILGA içinde hem de dışında uzun süredir devam etmektedir. Bu nedenle ILGA, üyelerini tüm cinsel azınlıklara saygılı davranmaya ve onlarla diyaloga girmeye çağırmıştır. Ne ILGA'da ne de bilimsel çevrelerde, büyük tartışmalara neden olan ve hala da neden olan bu konuda bir fikir birliğine varılamamıştır. Bu nedenle tartışmanın, ilgili tüm tarafların duygularını dikkate alan açık ve saygılı bir şekilde sürdürülebilmesi önemlidir."

Gerçek olmayan asimilasyoncular sonunda 1994 yılında 214'e karşı 30 oyla bu iç savaşları kazandılar[53] ve ILGA "pedofil örgütleri" NAMBLA, Project Truth/Free Will ve Martijn'i ihraç etti, bunlardan ilki ilk üyelere biriydi ve bazı durumlarda ABD'den tek temsilcisiydi. İkiyüzlülük konusunda NAMBLA şunları belirtmiştir:

"ILGA'da diğer tüm ABD kuruluşlarından daha uzun süredir sürekli olarak aktifiz. ILGA'daki NAMBLA delegeleri ILGA'nın anayasasının, gençlerin cinsel haklarına ilişkin resmi pozisyonlarının ve cinsel zorlama ve bedensel cezaya karşı duruşlarının yazılmasına yardımcı oldular. [...] Şimdiden birçok ILGA aktivisti ve üye kuruluşu sekreterliklerin eylemlerini kınamış ve erkek/erkek sevgililerin ILGA'ya katılımını desteklediklerini teyit etmişlerdir. Ulusal Alman eşcinsel koalisyonu Bundesverband Homosexualität, sekreteriyaların eylemleri karşısında "şaşkınlık ve utanç" duyduğunu açıkladı. BVH yürütme kurulu üyesi Wolfram Setz, "NAMBLA ve diğerlerini ILGA'dan ihraç etmeye yönelik herhangi bir girişimin ILGA üyelerinin büyük çoğunluğu tarafından reddedileceğine inanıyoruz" diye yazdı. Bir başka Alman grubu olan Verein for Sexuelle Gleichberechtigung ise şunları ekliyor: "... temel insan hakları için verilen mücadele, herhangi bir hükümetin siyasi baskısı nedeniyle bırakılmamalı ya da azaltılmamalıdır. Eğer bu konuda taviz verirsek sonumuz ne olur? NAMBLA'nın hedefleri bildiğimiz kadarıyla BM insan hakları ve çocuk hakları bildirgeleriyle... kesinlikle uyumludur."[69] Usenet arşivleri yine NAMBLA'yı şemsiyeden çıkarma çabasına karşı önemli bir muhalefeti ortaya koymaktadır.

Mayıs-Haziran 1994 Bülteninde üye örgütlerden gelen yanıtların niteliği, 1994 kararının çıkarcılığını ve batı-burjuvazisinin temellerini açıkça ortaya koymaktadır. İsrail ve Batı'ya bağlı diğer ülkeler pedofil gruplarını kınama konusunda özellikle ayrıntılı ve yüksek sesle konuşurken, Batılı olmayan üyeler zorunlu kabul, onaylamama ve hatta konunun neyi içerdiğine dair açıklama talepleri içeren kısa açıklamalar yayınladılar. Hatta 1995 yılında ILGA, üye kuruluşlardan ya eski üyelerin ihraç edilmesini onaylayan bir teyit mektubu imzalamalarını ya

da kendilerinin ihraç edilmesini talep etmiştir. Bu durum Pembe Üçgen Basınının protesto amacıyla istifa etmesine neden oldu, ancak 1998'de yeniden katılacaklardı. Bu olaydan sonra ILGA'nın BM istişari statüsünü kazanması ironik bir şekilde on yıldan fazla sürecek ve o zamandan beri aşağıdaki gibi bir dizi son derece yanıltıcı açıklama yayınlayacaktır:

"ILGA pedofiliyi savunmaz ve hiçbir zaman savunmamıştır [...] ILGA konferansı (en yüksek karar alma mercii) pedofiliyi teşvik eden veya yasallaştıran her türlü girişimi kategorik olarak reddeden bir karar almıştır."[71]

ILGA böylece "en yüksek karar merciinin" daha önce "pedofili" ile ilgili bir oylamada rıza yaşının kaldırılması yönünde oy kullandığı gerçeğini teyit etmiş oldu. Gerçekte, gey edebiyatı işiyle bağlantılı çoğu kişi, 1994'ten sonra on yıldan fazla bir süre boyunca, gey kitap dükkanlarının Azov Films materyalleri gibi erkeklerle ilgili materyalleri satmaya devam ettiğini çok iyi bilecektir - 2011'de kapanan Amsterdam'daki Intermale örneğinde olduğu gibi.

1998 yılına gelindiğinde, neredeyse tüm insan cinselliği ders kitapları, eşcinselliğin tarihini belgelemek için politik olarak doğru revizyonist bir yaklaşım sergiliyordu. Erkek erkeğe uygulamalar belgelenmiş, ancak daha az yaygın olmasa da en azından tarih boyunca daha az belgelenmiş bir biçim olan modern erkek erkeğe eşcinselliği desteklemek için seçilmiştir. Bruce Rind aynı yıl çeşitli metinleri analiz etmiştir.[72] NAMBLA ve (kabul edilemezlikleri) hakkında şaşırtıcı bir gerçek, Peter Melzer'in (NAMBLA'nın kilit bir üyesi) 1993'te medyada ifşa edilmesinin ve uzun süren yasal anlaşmazlığın ardından bölge ofisinde de olsa 2000 yılına kadar Bronx Fen Lisesi'nde hala bir görevde bulunmasıdır.[73]

Destekleyici ve belirsiz eşcinsel ikonları

LGBT hareketi içinde pedofil/pederast örgütleri kurmaya devam eden çeşitli yerleşik gey aktivistlerin ve Guy Strait gibi gey basınının öncülerinin çocuk pornografisi üretmeye devam etmesinin yanı sıra, diğerleri ana akım tarafından hala açıkça kutlanmaktadır:

Jane Rule ve Kate Millett (bu makalede ele alınmıştır) çocukların nesiller arası ilişki kurma haklarını destekleyen Lezbiyen Feministlerdi.

Alan Turing - Eşcinsel bir kahraman olarak idolleştirildi, ancak ilişkileri ve ilgi alanları onun aynı zamanda bir MAP (Boy Lover) olduğunu güçlü bir şekilde gösteriyor.[74]

Harvey Milk - Modern LGBT topluluğunun bir simgesi olan Milk,

öldürüldükten sonra bir eşcinsel şehidi haline gelen erken dönem LGBT yanlısı bir ABD politikacısıydı. Milk'in Kaliforniya'da kendisine adanmış bir resmi tatili, adını taşıyan bir havaalanı ve donanma gemisi, posta pullarında resmi vardır ve 2009 yılında Başkan Obama tarafından sembolik bir jest olarak Başkanlık Özgürlük Madalyası ile ödüllendirilmiştir. Milk'in bir biyografi yazarı, Milk'in bir erkekle ilk cinsel deneyimini 14 yaşında yaşadığını ve "bu ilk cinsel temasları hakkında her zaman [...] tacize uğramadığını, çünkü bunların tam da endişeyle aradığı ve umduğu şeyler olduğunu iddia etti. Kendini bildi bileli eşcinsel duygular besliyordu." [75] Milk'in o sırada 17 yaşına yeni basmış olan kaçak fahişe Jack Galen McKinley ile cinsel ilişkiye girdiği bilinirken, Milk 33 yaşındaydı ve McKinley için bir baba figürü/akıl hocası rolü üstlenmişti. [75] Harvey'nin yakın bir arkadaşı onun "her zaman genç kimsesizlere düşkün olduğunu" söylemiştir ve Milk'in 15 yaşından küçük kişilerle cinsel ilişkiye girdiği iddia edilirken, sadece Jack McKinley'nin bilinen vakası bile Milk'i kendisine saygı gösteren ve rıza yaşının 18 olduğu ABD eyaletlerinde (örneğin Kaliforniya) yasal tecavüzden suçlu kılacaktır [76].

Oscar Wilde - Erkek çocuklarla seks yaptığı için hapse atıldı [77] Ayrıca bakınız, Uranian Şiir ve bunun peşinden giden üst sınıf eşcinseller. Walt Whitman gibi yazarlar ve makalenin ilerleyen kısımlarında bahsedilen diğerleri.

Andre Gide - Fransız yazar, oğlancısı ve 1947 Nobel Edebiyat Ödülü sahibi. [78] Corydon [79] adlı kitabı, o dönemde birbirinden kesin çizgilerle ayrılmadığı düşünülen eşcinsellik ve oğlancılığın klasik bir savunusu olarak kabul edilir. The New York Times Gide'i "Fransa'nın en büyük çağdaş edebiyatçısı" ve "bu yüzyılın en büyük Fransız yazarı" olarak tanımlamıştır.

Simone de Beauvoir, Michel Foucault (Queer Teorinin önemli kurucularından) ve Fransız Rıza Yaşı Yasalarına Karşı Dilekçe'nin diğer gay/bi imzacıları [81].

Wilhelm von Gloeden - Bu çok ünlü erkek çocuk fotoğrafçısının 14 yaşında bir sevgilisi vardı ve kınanmaktan kurtulmuş gibi görünüyor. Çalışmalarının kopyaları birçok olgun eşcinsel erkeğin evinde bulunmaktadır.

Hajo Ortil - Hayatı boyunca ve ölümünden sonra kutlanan bir Alman Naturist pederastın şaşırtıcı bir örneği.

Harry Hay - Radikal Faerie, sevilen çocuk, oğlancılık destekçisi ve modern eşcinsel hareketinin kurucu üyesi. Ünlü bir şekilde "NAMBLA benimle yürüyor" demiştir [82].

Larry Kramer - HIV-AIDS Aktivisti, yukarıda ayrıntıları verilmiştir.

Jim Kepner - Erkek Aşıklara karşı açıkça kapsayıcı olan gey aktivist öncüsü. Birçok NAMBLA aktivistinin katkılarını kabul eden Uluslararası Gey ve Lezbiyen Arşivleri'nin (Los Angeles) kurucusu ve küratörü. Uzun süredir gey aktivist olan Kepner, "gey tarihinin yarısı pedofil tarihidir"[83][84] diye hatırlatmıştır.

Allen Ginsberg - Ünlü, çok sevilen şair ve oğlancısı.

Ian Dunn'ın bu makalede adı geçmektedir.

Nettie Pollard - İngiliz Lezbiyen Feminist Sivil Özgürlükler kampanyacısı[85]

Peter Tatchell - Pozisyonları zaman zaman çok destekleyici olmuştur

Ken Popert[86] ve Gerald Hannon - Pink Triangle Press'in kilit isimleri - şu anda Squirt.org adlı eşcinsel arkadaşlık sitesini de iştirakleri arasında sayan oldukça başarılı bir ticari girişim. Erkekleri seven erkekleri seven erkekler adlı son derece tartışmalı makaleyi yazdılar ve yayınladılar. Gayle Rubin tarafından da desteklenmişlerdir[39].

Carl Wittman - San Fransisco'lu gey aktivist, Gey Manifestosu'nda gençlerin özgürleşmesi için çağrıda bulunmuş ve birçok geyin büyükleri tarafından taciz edilmek yerine ilk gençlik yıllarından itibaren seks peşinde koştuğunu öne sürmüştür.

Volcker Beck - 1988 tarihli makaleyi kaleme alan Alman politikacı: "Ceza hukukunu değiştirmek mi? Gerçekçi, yeni bir cinsellik politikası yönelimi için bir çağrı" başlıklı makaleyi kaleme alan ve "pedoseksüelliğin" suç olmaktan çıkarılmasını savunan Alman siyasetçi. O zamandan beri önceki yazılarıyla arasına mesafe koymuştur.

Bill Dobbs - 1994 yılında Stonewall Inn'de bir toplantıyı yöneten, BL yanlısı bir yürüyüş grubu organize eden Eşcinsel Aktivist[87]

NAMBLA'nın 1990'larda devam eden yürüyüş hakkını desteklemek için bir dilekçeyi imzalayan uluslararası eşcinsel önde gelenleri[88].

Hubert Kennedy

Samuel R. Delany NAMBLA'ya destek vermiştir[89].

Pink Triangle Press, Spartacus, daha sonra Destroyer Journal ve Milo Yiannopoulos tartışması gibi yayıncılar, hepsi de boylove ile simbiyotik bir ilişki göstererek bizi bugüne getiriyor.

Deneyimlerinden yola çıkarak konuşan tanınmış eşcinseller

Stephen Fry[90] ve Elton John[91] gibi eşcinsel ünlüler gençliklerinde yaşadıkları erken karşılaşma ya da özlem hikayelerini hatırlamaktadır. Fry bu konuda derin bir bilgi birikimine sahip olduğunu açıkça gösterirken, Elton sırf bu deneyim için "tacize uğramış" olmayı dilemektedir. Scotty Bowers - Biseksüel ve Hollywood film oyuncularının cinsel buluşmalarını ayarlayan kişi, çok erken yaşlardan itibaren yaşadığı olumlu deneyimler konusunda netti. Buna benzer pek çok örnek mevcuttur ve bunları bulmak hiç de zor değildir:

Tom Driberg - Eşcinsel Aktivist Politikacı.

Guy Hocquenghem - Queer Teori'nin Kurucusu.

John Mitzel - Eşcinsel Aktivist.

William Percy - Gey Tarihçi.

Ivo van Hove - Sanatçı.

Beth Kelly - Akademisyen.

Scott O'Hara - Porno Oyuncusu.

Jane Rule ve Chris Bearchell - Lezbiyen Feministler[39].

LGBT İkiyüzlülüğü

LGBT hareketi bugünlerde bir "topluluk" olmaktan çok, çıkarıcı bir siyasi lobidir.[92] Modern hareketin durumunu değerlendirirken iç çelişkileri, sinik stratejileri ve reelpolitiği tespit etmek çok kolaydır.

"Asimilasyoncu pozisyondaki bariz bir çelişki, eğer eşcinsel kimlik söyledikleri gibi doğuştan geliyorsa, o zaman neden reşit olmayanlar için cinsel ifade özgürlüğüne karşı çıktıklarıdır? Asimilasyoncular cinsel kimliğin altı yaşına kadar sabitlendiğini savunmakta, ancak gençlerin kendi seçtikleri kişiyle cinsel zevk alma hakkını reddetmektedirler." - David Thorstad[12]

Thorstad da şunları düşünüyor:

Thorstad, 50 Mart 2019'daki Stonewall'dan önceki bir röportajda, "Cinsel kurtuluş mücadelesi, düzinelerce hayali ve sorgulanabilir cinsiyete odaklanarak seyreltildi ve eşcinsel erkek ve lezbiyenlerin sanal olarak

silinmesine neden oldu" dedi. gitmiyordu] "Seks bir parçası bile değil alfabenin-çorba kelime hazinesi. Mağduriyetin vurgulanması söz konusu. Lgbt'nin amacı, sosyal adaletsizlikle savaşmak yerine, heterodominant bir kapitalist sisteme asimile olmak, başarısız evlilik kurumunu kurmak, tekeşliliği (memeli mirasında biraz oyuncu) teşvik etmek ve vatanseverliği, militarizmi ve gelenekselliği benimsemektir." [93]

Kathleen Stock:

"Cinsel bir özgürlükçü [ima yoluyla, Tatchell - Ed] bir gün yoldan çıkıp sınırı aşarsa (örneğin, "çocukların erken yaşta cinsel arzuları olduğunu" iddia ederek), [queer] bürokratlar anında güven verici bir anne modunda görünecekler. atları dengelemek, en iyi uluslararası hakkında yatıştırıcı bir şekilde konuşmak uygulama ve güçlü koruma politikaları ..." [94]

Ancak pederasty, üzerine bir tabu konulduğu anda aniden ortadan kaybolmadı. Bunun mükemmel bir örneği, eşcinsellerin porno endüstrisindeki "heteroseksüel erkekleri" nasıl fetişleştirdiğidir. Modeller 18 yaşın üzerindeyken, bunlar genç "heteroseksüel" erkeklerin deneyimsiz ve genç karakterli olarak rol aldığı sahneler olma eğilimindedir. Bu nedenle üreticiler, onları kandırarak veya onlarla yollarını bulmak için para kullanarak "erkeklerden yararlanıyor". Bu tür içeriğin eşcinsel porno endüstrisindeki göreceli popüleritesi bazen "yerinden edilmiş pederasty" veya en azından 1970'lerde kaybolmadan önce çok fazla ilgi gören erkek çocuklardaki "keyifsiz" seks ticaretinden akşamdan kalma olarak görülüyor. Bu argüman, açık bir "erkek" ve "erkek", eşit olmayan güç farklılığının olduğu birçok "eşit" eşcinsel ilişkiye daha da genişletilebilir. [95] ve gerçekten de kölelik, iffet esareti ve tasmalı köpekler gibi tuhaf eşcinsel ifadeler. Birlikte ele alındığında, bu bize pederasty ruhunun eşcinsel dünyasını asla terk etmediğini söylüyor. Sadece "çocuk" fetişleştirmemize ve önemsizleştirmemize izin verilen bir arketip olarak yaşar, ancak nadiren daha anlamlı bir arzu nesnesi olarak kabul ederiz.

1994'te LGBT figürleri, Stonewall'ı ve onun (daha önce belgelendiği gibi, pederast yanlısı) mirasını zaten mitolojikleştiriyorlardı: "Geçen ay, Stonewall 25 adlı bir New Yorklu grup, tartışmalı Kuzey Amerika Erkek-Erkek Aşk Derneği'nin 26 Haziran'da Birleşmiş Milletler'deki uluslararası yürüyüşünden men edilmesine oy verdi. Gösteri, bir Greenwich Village eşcinsel barı olan Stonewall Inn'deki bir ayaklanmanın 25. yıldönümünü anacak. Yürüyüşün eşbaşkanı Pat Norman, "Gençlerin cinsel istismarını savunanlar veya bunlara katılanlar, dürüst ve onurlu bir yaşam süren eşcinsel erkekler ve lezbiyenler ailesine hoş karşılanmıyor" dedi. [96]

Modern eşcinseller genellikle Wilde gibi pederastların tarihini geri

kazanmaya ve Turing gibi diğerleriyle ilgili kanıtları görmezden gelmeye çalıştılar. Tarihin bu yeniden yazılışına bir örnek, eşcinsel New York Times gazeteci Anthony Tommasini Franz Schubert'in rapor ettiği ortakları "ergen erkekler" olarak tanımlıyor, aksi takdirde herhangi bir yorum veya analiz biçiminde duyulmamış bir kategori.[97] Bir diğerinde, John Addington Symonds'un ünlü bir kitabı (aslında bir Pederasty tedavisi), "eşcinsel ilişkilerin ahlakını teşvik etmek" olarak hatırlandı.[98] Eser, boylove teriminin bilinen ilk sözünü içerir.

Daha yakın zamanlarda, sosyal medyada LGBT, Sosyal Adalet odaklı kişilerin, "sübyancı" olup olmadıklarını ilan etmek için map veya bitişik muhalifleri acımasızca ve takıntılı bir şekilde taciz ettiklerini görmek günlük bir olay oldu. Bu gruplar içinde, bir kişiye kişisel yaşamlarıyla ilgili ayrıntıları potansiyel olarak tehlikeye atması için baskı yapma fikri, transseksüellere ve diğer azınlıklara uygulandığında aforozdur.

LGBT topluluğu dışında hoşgörü örnekleri

LGBT topluluğu uygun eğilimlerinden yoksun olmasa da, diğerleri (birçoğu Alfred Kinsey gibi akademisyenler, evli ve çocuklu, ancak ölümünden sonra biseksüel olduğu düşünülen) ilkeli tavırlar sergilediler. John Holt gibi aktivistler[99] gençlerin cinsel haklarını desteklediler ve ardından ASFAR ve NYRA[100] geldi. Birleşik Krallık Komünist Partisi, 2021'e kadar kaldırılmayı destekledi.[101] NART müttefikleri bile pederasty / pedofili konusunda modern LGBT lobisinden çok daha liberal pozisyonlar aldılar:

Michael Wertheimer, Gestalt psikoloji okulu'nun kurucularından merhum Max Wertheimer'in oğludur. Harvard eğitilmiş bir deneysel psikolog, Colorado Üniversitesi'nde emekli tam profesör ve yaklaşık kırk psikoloji kitabının yanı sıra birkaç yüz makalenin yazarı veya editörüdür. Psikoloji tarihinde uzmanlaşmıştır. [...] Dr. Wertheimer, cinsel yönelim tedavisi hakkını güçlü bir şekilde desteklediği için North'a sempati duyuyor. Bununla birlikte, günümüzde birçok psikologun temsilcisi olan postmodern bir teorik konuma daha sahiptir: psikolojik sağlık ve düzensizlik kavramlarının nesnel olarak doğru veya yanlış olmaktan ziyade büyük ölçüde sosyal olarak inşa edildiği. Pedofili bile mutlaka bir bozukluk olmadığına inanıyor. [...] "Pedofilinin bile çocuğa zararlı olduğuna dair ikna edici bir kanıt bilmiyorum."[102]

Tuhaf bir şekilde, sağcı politikalarıyla ünlü merhum Enoch Powell'ın bir homoseksüel olması muhtemeldir. Kendisi gerçekten de eşcinselliğe karşı yasaların liberalleştirilmesinde öncü olmuş, evli bir adam ve büyük olasılıkla bir oğlan[103] idi.

not:kaynakça aşağıdaki kaynaktır.

kaynak:https://www.newgon.net/wiki/Historical_examples_of_LGBT-MAP_unity